

reserva d'aigua potable per Barcelona, avui està malmès i abandonat.

A partir d'aquí novament ens cal enfilem cap el coll de can Cuiàs, a mesura que pugem s'eixampla el panorama. El temple del Tibidabo, la torre de Collserola, Vallvidrera, i per tota la serra diverses cases i torres d'estiueig, una d'elles Vil.la Joana on morí Jacint Verdaguer.

Pel camí de can Balasch i el turó de l'Alsina arribem a Can Busquets i després entrem als indrets de la Rierada, és el principal curs d'aigua de Collserola tant per longitud com per cabal, seguirem el tram més ben conservat amb una densa vegetació de ribera, que fa oblidar-nos que som a pocs kms. de la gran ciutat.

Fem el dinar a l'esplanada davant de la Salut que tot seguit podem visitar. És una bonica esglesiola romànica amb porta lateral, que antigament s'anomenava Santa Eulàlia de Madrona. El seu origen és a inicis del segle XI. Fins al XIV serví com església parroquial del Papiol; al segle XVIII es traslladà la parròquia i pren el nom de la Mare de Déu de la Salut. Darrere l'ermita un corriol de forta pendent permet la pujada al Puig Madrona de 336 metres. Seguirem cap a can Montmany i finalment l'estació de Valldoreix.

Al vespre abans d'assistir als actes més acadèmics tenim ocasió de visitar el monestir, el claustre i pujar al campanar. Tot seguit a la Casa de Cultura es fa la inauguració oficial de l'Aplec, la presentació d'Acció Cultural del País Valencià a Barcelona, i a continuació, una interessant taula rodona amb ponents de Catalunya, País Valencià i les Illes, sobre la vigència avui dia del concepte Països Catalans.

Pel diumenge 31 d'octubre, optem per l'excursió núm. 7 a la serra de l'Obac. Fem l'aproximació en autocar fins poc més enllà de la Barata a la carretera que va de Terrassa a Talamanca.

Si l'excursió d'ahir era gairebé familiar, ja que sols érem unes quinze persones, avui els guies estan desbordats, el grup és de 60 persones i perquè no cabia més gent a l'autocar. Comencem l'excursió pujant en petites giragonses camí de Castellsapera, ben aviat arribem a la carena amb bones vistes de la serra de l'Obac, Rellinars, Vacarisses i al fons Montserrat, a partir d'aquí i per una canal sense gaire dificultat arribem a dalt. És un cim allargassat planer i estret enclavat entre la vall de la Barata i la canal de Mura, té moltes bones vistes per tots costats. Farem la davallada cap el coll de Tres Creus i prosseguirem cap a la font i la balma de la Pola. Recuperarem novament la carena per arribar al coll de Boix i la coma d'en Vila, quan arribem al Pla de l'Estepar, fem parada per dinar i després sense presses, continuarem la baixada fins el poble de Mura, que tenim una estona per visitar. És

un poble molt pintoresc amb quatre carrers enfilant-se a la costa, amb cases renovades per a estiueig. El més notable és l'església parroquial de Sant Martí, edifici del segle XI amb successives ampliacions. Disposa d'un valuós portal romànic amb columnes i capitells. L'absis mostra un bonic treball arquitectònic.

Acabem l'excursió amb una visita al bonic local del Centre Excursionista de Mura, on ens donen una magnífica acollida.

Al vespre com cada dia, tenim un ampli ventall de possibilitats: visita a l'exposició recopilatòria de cartells dels anteriors aplecs. Presentació de llibres d'itineraris per Josep Barberà i Joan Tortosa i tot seguit audiovisual sobre la vegetació de la comarca dels Ports, a càrrec d'Àngels Sagraera.

Mentre uns anem a la reunió de delegats d'entitats que és on es mesura el pols de l'actual aplec i se'n garanteix la seva continuïtat, altres van a l'Auditori on gaudeixen d'una mostra del folklore català amb l'actuació de la Coral la Lira, i una ballada amb l'Esbart Sant Cugat.

Després de sopar i per tothom l'actuació dels Castellans de Sant Cugat, castanyada i animació amb el grup "Lou Dalfin".

El dilluns 1 de novembre, dia de la cloenda, l'excursió ens portarà de nou a la serra de Collserola. Sortim de Vista Rica seguint l'antic camí fins a la font de l'Estrangulador, que no vol dir que hi estranguessin a ningú, sinó que es refereix a la disminució progressiva del cabal segons les estacions de l'any. D'aquí baixem al paratge de la font Grogga, amb un entorn de gran encant a causa de l'espessa vegetació que l'envolta. Més avall visitarem l'ermita de Sant Medir, que gaudeix de molta devoció a Sant Cugat i cada any el 3 de març se'n celebra l'Aplec, Aquí l'organització ens ofereix un petit refrigeri. Prosseguim pel costat de can Jané i la vall de Gausac. Seguirem per can Borrell i per la carena arribarem a Sant Cugat, tot deixant a la dreta la silueta del Pi d'en Xandri, que malgrat la crossa sembla recuperat de la bretolada que va patir fa tres anys.

Al tornar de l'excursió no som a temps de l'acte de cloenda i entrega de la bandera dels Aplecs a Toni Glory com a organitzador del proper aplec a la Catalunya Nord, i anem directament a la Unió Santcugatena on es fa el dinar de germanor que posa el punt final a aquests dies de vivències compartides amb els amics excursionistes vinguts d'arreu dels Països Catalans. Uns mots finals de agraïment i felicitació al Club Muntanyenc Sant Cugat per l'encert en l'organització de l'Aplec.

Josep Castells i Gironès